

Arrest

nr. 203 774 van 14 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X handelend als wettelijk vertegenwoordiger van X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. DANEELS
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 5 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DEN BROECK *loco* advocaat R. DANEELS en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op 11 oktober 2003 in de Tsjetsjeense hoofdstad Grozny en bent dus minderjarig. U kwam in 2013 samen met uw moeder, S.T. (...) (O.V. X), en minderjarige broer, U.A. (...) (O.V. X), naar België omdat jullie in Tsjetsjenië problemen kenden vanwege uw vader. Omwille hiervan vroeg uw moeder op 31 januari 2013 een eerste maal asiel bij de Belgische autoriteiten. Ze verklaarde in Tsjetsjenië problemen te hebben gekend met jullie veiligheidsdiensten nadat uw vader, die werkte voor een mensenrechtenorganisatie, in december 2012 verdween. Medewerkers van de FSB vielen jullie huis binnen, maakten jullie bang, namen jullie documenten in beslag en ontvoerden uiteindelijk zelfs uw broertje en mishandelden uw moeder. Nadat uw broertje teruggevonden werd, ontvluchtten jullie de Russische Federatie. Op 24 april

2015 besloot het CGVS in het kader van de eerste asielaanvraag van uw moeder tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest van 6 oktober 2015. Uw moeder tekende hiertegen geen verder beroep aan bij de Raad van State, maar vroeg op 23 december 2015 een tweede maal asiel bij de Belgische autoriteiten. In het kader van haar tweede asielaanvraag gaf ze toe eerder gelogen te hebben over haar asielmotieven en dit op aanraden van derden. De echte reden voor haar vlucht uit Tsjetsjenië waren de mishandelingen door uw vader die zowel zichzelf als u en uw broer dienden te ondergaan. De tweede asielaanvraag van uw moeder werd op 29 januari 2016 door het CGVS in overweging genomen, maar op 23 december 2016 ging het CGVS andermaal over tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een blijvend gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest van 4 september 2017. Uw moeder tekende geen verder beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad van State. Op 6 oktober 2017 diende u vervolgens zelf een asielaanvraag in als minderjarige. Ook in hoofde van uw broertje werd die dag een asielaanvraag als minderjarige ingediend. U wil zelf niet naar Tsjetsjenië terugkeren omdat u vreest dat uw vader u en uw broer van uw moeder zal afpakken. In het verleden verhinderde hij uw moeder reeds u en uw broer te zien. Bovendien mishandelde hij u, uw moeder en broer als hij dronken was. Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw geboorteakte neer.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet naar Tsjetsjenië terug wil omdat uw vader u, uw moeder en broer er in het verleden mishandelde en hij u en uw broer in geval van terugkeer van uw moeder zou afpakken (CGVS, p. 8). Er moet op gewezen worden dat uw moeder deze intrafamiliale problemen zelf reeds aanhaalde in het kader van haar tweede asielaanvraag. Aangezien ik in het kader van de tweede asielaanvraag van moeder, S.T. (...) (O.V. X), de beslissing nam tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming vanwege diezelfde problemen. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw moeder, S.T. (...) (O.V. X), werd genomen, verwijs ik graag naar haar beslissing, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Zelf bracht u geen elementen aan die een ander licht werpen op de vaststellingen dienaangaande in het kader van de tweede asielaanvraag van uw moeder. Ook uw moeder bracht in het kader van uw asielaanvraag geen elementen aan die de eerder gedane vaststellingen in het kader van haar eigen asielaanvraag kunnen ombuigen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrepsd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van dien aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde document, uw geboorteakte, is niet van dien aard dat het bovenstaand beslissing kan wijzigen. Uw geboorteakte bevat immers louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, maar geen informatie aangaande de door u ten aanzien van Tsjetsjenië ingeroepen vrees.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 3 EVRM, artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, artikel 20 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011, artikel 22bis van de Grondwet, de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), artikel 14 van het KB tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (PR CGVS), het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betoogt in het kader van de uiteenzetting van zijn enig middel onder meer dat zijn gehoor niet plaatsvond in de aangepaste omstandigheden voor een minderjarige. Verwijzend naar artikel 14 PR CGVS, benadrukt verzoeker dat zijn verklaringen, zoals zijn advocaat reeds aangaf bij het CGVS, niet werden afgelegd in de aanwezigheid van zijn moeder, zijnde de persoon die over hem het ouderlijke gezag uitoefent. Zijn moeder werd slechts aan het einde van het gehoor uitgenodigd om in het gehoorlokaal plaats te nemen. Daarvoor was er bovendien geen tolk voorzien, hoewel verweerder wist dat verzoekers moeder het Nederlands niet machtig is. De advocaat liet de gang van zaken noteren aan het einde van het gehoor en deze blijkt uit de inhoud van het gehoorverslag. Deze manier van werken is onaangepast. Minstens moet worden besloten dat verweerder de aanvraag niet serieus behandelde.

3. De nota met opmerkingen

Verweerder repliceert omtrent het voorgaande in de nota met opmerkingen als volgt:

"Waar verzoeker wijst op art. 14 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en stelt dat dit geschonden is door hem te horen in afwezigheid van zijn moeder, benadrukt verweerder dat §4 van art. 14 van het KB stelt: "Het hogere belang van het kind is een doorslaggevende overweging die de Commissaris-generaal en zijn ambtenaren moeten leiden tijdens het onderzoek van de asielaanvraag." Gelet op de gevoelige problematiek in verzoekers asielrelaas, namelijk de mishandeling door zijn vader van hemzelf en zijn moeder, werd er in casu gekozen om verzoeker alleen te horen, rekening houdend met het hoger belang van het kind. Verzoekers raadsman heeft aan het begin van het gehoor hier geen bezwaren tegen gemaakt en ook op het einde van het gehoor, bij het geven van de opmerkingen, merkte de raadsman slechts op dat verzoeker alleen verhoord wordt zonder het bijzijn van zijn moeder, maar werden hier verder geen bezwaren bij geuit. Verzoeker zelf en zijn moeder maakten evenmin enige bezwaren tijdens het gehoor. In het verzoekschrift wordt voorts niet aangegeven hoe de aanwezigheid van verzoekers moeder de beslissing had kunnen beïnvloeden noch welk verschil de aanwezigheid van zijn moeder tijdens gehoor had kunnen maken. Verweerder acht de schending van art. 14 van het KB en het hoger belang van het kind dan ook niet aangetoond."

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Verzoeker is blijkens het niet-betwiste feitenrelaas in de bestreden beslissing geboren op 11 oktober 2003. Ten tijde van het gehoor bij het CGVS was hij aldus 14 jaar. Heden is verzoeker nog steeds slechts 14 jaar en aldus minderjarig.

4.2. Ten aanzien van de minderjarige die een verzoek om internationale bescherming indient gelden een aantal bijzondere procedurele waarborgen.

Inzake het gehoor van de minderjarige bij het CGVS bepaalt artikel 7, § 2 van het PR CGVS in dit kader: *“Indien de asielzoeker een minderjarige is, stuurt de Commissaris-generaal of zijn gemachtigde de oproeping tot gehoor (...) naar de gekozen woonplaats van de voogd die werd aangewezen conform de Belgische wet of conform de nationale wet, of naar de woonplaats van de persoon die het ouderlijk gezag op hem uitoefent. Bovendien wordt een kopie van deze oproeping per gewone post naar zowel de verblijfplaats van de minderjarige als, in voorkomend geval, naar de Dienst Voogdij verstuurd”.*

In de oproeping tot verzoekers gehoor, die overeenkomstig het voormelde artikel door het CGVS werd verstuurd, wordt uitdrukkelijk gesteld: *“U dient zich die dag te laten bijstaan door een persoon die het ouderlijke gezag over u uitoefent. De aanwezigheid van deze persoon is verplicht”* (administratief dossier, stuk 7).

Artikel 14 PR CGVS, dat door verzoeker onder de aandacht wordt gebracht, bepaalt als volgt:

“§ 1. Het gehoor van de minderjarige vindt plaats in omstandigheden die een passende geheimhouding waarborgen.

§ 2. Tenzij de ambtenaar van oordeel is dat de aanwezigheid van andere personen noodzakelijk is om over te gaan tot een adequaat onderzoek vindt, in voorkomend geval, het gehoor van de minderjarige alleen plaats in aanwezigheid van de ambtenaar, de minderjarige, de persoon die over hem het ouderlijk gezag, de bijzondere voogdij bepaald door de Belgische wet, of de voogdij krachtens de nationale wet uitoefent, een tolk, de advocaat van de minderjarige en één enkele vertrouwenspersoon.

§ 3. Om redenen eigen aan het onderzoek van de aanvraag of om vertrouwelijkheidsredenen, kan de ambtenaar zich verzetten tegen de aanwezigheid van de vertrouwenspersoon op het gehoor van de minderjarige.

§ 4. Het hogere belang van het kind is een doorslaggevende overweging die de Commissaris-generaal en zijn ambtenaren moeten leiden tijdens het onderzoek van de asielaanvraag”.

Verder dient te worden gewezen op de inhoud van artikel 19, § 3 PR CGVS, dat is opgenomen onder onderafdeling 4, dewelke handelt over het recht op bijstand. Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 3. De minderjarige asielzoeker, wordt tijdens het gehoor bijgestaan door de persoon die over hem het ouderlijk gezag, de bijzondere voogdij bepaald door de Belgische wet of de voogdij krachtens de nationale wet uitoefent”.

Zoals verzoeker met recht aanvoert en zoals verweerder niet betwist, werd verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS niet bijgestaan door zijn moeder, die over hem het ouderlijke gezag uitoefent. Uit verweerders repliek blijkt daarbij dat de ambtenaar bij het CGVS er – omwille van de gevoeligheid van de problematiek van mishandeling en in het hoger belang van verzoeker – bewust voor zou hebben gekozen om verzoeker alleen te horen en om de toegang tot het gehoor aldus (minstens *de facto*) te ontzeggen aan zijn moeder.

Dient echter te worden vastgesteld dat het PR CGVS, waar de ambtenaar wel de mogelijkheid wordt geboden om zich omwille van bepaalde redenen te verzetten tegen de aanwezigheid van de vertrouwenspersoon, niet voorziet in een mogelijkheid tot afwijking of uitzondering betreffende de bijstand van de persoon die het ouderlijk gezag over de minderjarige asielzoeker uitoefent.

Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat verweerder hoe dan ook geen geldige reden verstrekt waarom verzoeker tijdens het gehoor niet kon of mocht worden bijgestaan door zijn moeder. Dat hiervoor zou zijn gekozen in het hoger belang van verzoeker en omwille van de gevoeligheid van de aangevoerde problemen, kan immers bezwaarlijk ernstig worden genomen aangezien verzoeker en zijn moeder beide slachtoffer stellen te zijn geworden van diezelfde problemen en verzoeker nadien bovendien zelf de rol van tolk diende waar te nemen wanneer zijn moeder verklaringen mocht afleggen over deze problematiek (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.15-16).

Uit het voorgaande volgt dat verzoeker gedurende het gehoor bij het CGVS had moeten worden bijgestaan door zijn moeder. Gezien verzoeker tijdens zijn gehoor door toedoen van de ambtenaar van het CGVS verstoken bleef van de bijstand van zijn moeder, kleeft aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld.

4.3. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig het bepaalde in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 januari 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT